

Dušan Milovanović prisutan je u Vojvodini od 1953. godine, kada je izabran za profesora Likovne grupe Više pedagoške škole u Novom Sadu. Njegov mnogostrano pozitivan uticaj na likovnu kulturu mladih nastavnika likovnog vaspitanja ispoljiće se i tokom sledećih decenija.

Međutim, likovna javnost Vojvodine i Novog Sada nije bila tokom ovih godina dovoljno informisana o slikarskom radu Dušana Milovanovića. U ovom trenutku, kada se završava skoro trideset godina uspešnog rada Likovne grupe Više pedagoške škole, koja se ukida, i preko dvadeset godina pedagoškog rada Dušana Milovanovića, on se predstavlja novosadskoj likovnoj publici svojim slikama na svojoj trećoj samostalnoj izložbi u Novom Sadu.

Dušan Milovanović je tipičan predstavnik onog smera u beogradskom slikarstvu koje se može označiti kao kolorističko, hedonističko, raskošno u bogatstvu izbora sredstava i motiva. Za Milovanovića je slikarstvo uživanje, kako za samog autora, tako i za gledaoce. On nudi uvek ogromnu pregršt radosti, obojenost, optimizam prema životu, ljudima i prirodi. Milovanović ne želi da ulazi u komplikovane probleme društvenih odnosa, u tragedije otuđenosti savremenog čoveka, prevlast tehnike nad emocijama, on, naprotiv, insistira na ljudskim radostima prilikom posmatranja boja na buketima cveća, na prijatnim enterijerima, prilikom posmatranja neba kroz prozor ili čudno odevenih figura,

koje se raduju ukrašavanju i kićenju. U želji da afirmiše radost, od bira ponekad i neobične motive, kiti svoje modele, stavlja narove na posude, prostire bogate draperije oko intimnih mrtvih priroda, uopšte, on traži i ističe ono što raduje svakog čoveka, pri čemu boja ima prvorazrednu ulogu. Po tome on želi da nastavi i održi onu liniju razvoja koja je tipična za slikarstvo, za izražavanje određenih raspoloženja bojom.

Motivi Dušana Milovanovića kreću se od razuđenih mrtvih priroda koje imaju i mašte i realnosti vizija, preko blještavih enterijera, ponekad sa figurom, do figura okićenih i ukrašenih, odnosno portreta, i do gradskih predela. Ali motiv za Milosavljevića nije odlučujuć: za njega je odlučujuća boja koja ima svoju poeziju, svoj sopstveni život, svoj smisao da obraduje oko, da pruži zadovoljstvo, da pokrene veru u lepo.

I dok savremeni tokovi umetnosti krivudaju tražeći svoj smisao i svrhu, Milovanović u kontinuitetu neguje „čisto slikarstvo“, slikarstvo boje, ono koje je bilo i ono koje će verovatno uvek ostati sinonim slikarske interpretacije vizije sveta.

Bogomil Karlavaris

UMETNIČKI SAVET ULUV-a

poziva Vas da prisustvujete otvaranju izložbe slika

DUŠANA MILOVANOVIĆA

Izložba se otvara 7. IV 1975.

u 18,00 časova u Galeriji Bulevar maršala Tita 9.

Izložba je otvorena svakog dana osim nedelje

od 10—12 i 17—20 časova.

Izložba traje do 21. IV 1975.

BIOGRAFSKI PODACI

Rođen 19. 7. 1919. godine u Negotinu. Akademiju likovnih umetnosti završio 1948. godine u Beogradu. Član Udruženja likovnih umetnika Srbije od 1949. godine.

Od tada se bavi slikanjem, grafikom, izradom plakata, ilustracija i mozaika. Od 1953. godine radi kao profesor Više pedagoške škole u Novom Sadu.

SAMOSTALNE IZLOŽBE

1951. — Beograd

1953. — Beograd i Kruševac

1954. — Beograd i Novi Sad

1955. — Pančevo

1956. — Beograd i Novi Sad

1957. — Sarajevo i Kruševac

1960. — Bečež

1962. — Beograd i Novi Sad (izložbe mozaika)

1965. — Osijek

1975. — Novi Sad

GRUPNE IZLOŽBE

Redovno učestvovao na kolektivnim izložbama ULUS-a u Beogradu, Zagrebu, Ljubljani, Skopju, Dubrovniku, Sremskoj Mitrovici itd. Takođe učestvovao na izložbama podružnice ULUS-a za Vojvodinu.

Izlagao je na izložbama Kolonije likovnih umetnika Vojvodine u Bečežu, 1959, 1960, 1961. i 1963.

Na Oktobarskom salonu izlagao 1963, 1964, 1966.

Izlagao na izložbi NOB u delima likovnih umetnika Jugoslavije 1961. i 1966.

Na likovnim susretima na Paliću učestvovao je 1965, 1967, 1969. i 1971.

U inostranstvu je izlagao na izložbama Jugoslovenske umetnosti u Saveznoj Republici Nemačkoj (Frankfurt, Diseldorf, Bon, Minhen) 1965. godine i u Francuskoj 1967. godine.

Takođe je izlagao na izložbama crteža i sitne plastike (ULUS). U Tuzli je izlagao na izložbi Jugoslovenskog portreta, 1971. god.

Radovi mu se nalaze u Muzeju grada Beograda, Galeriji Matice srpske u Novom Sadu, Zavičajnoj galeriji Novog Sada, Muzeju Svetozarevo, Bečejskoj galeriji, Narodnom muzeju Kruševac i Muzeju Pančevo, kao i u većem broju privatnih zbirki, kako u zemlji, tako i u inostranstvu.

Izdaje: Umetnički savet ULUV-a

Stampa: NIP „Forum“, Novi Sad

Oprema: Laslo Kapitanj, Novi Sad

Tiraž: 450 primeraka

1. Toreador, ulje, 65×54, 1972.
2. Paleta, ulje, 100×81, 1975.
3. Stolica, ulje, 125×90, 1973.
4. Vera, ulje, 100×81, 1972.
5. Beli čajnik, ulje, 42×34, 1972.
6. Mandola, ulje, 50×39, 1975.
7. Vaza sa četkama, ulje, 58×50, 1974.
8. Portret s leđa, ulje, 100×81, 1974.
9. Crni sto, ulje, 100×81, 1974.
10. Mrtva priroda, ulje, 77×66, 1975.

11. Nada, akril, 100×81, 1974.
12. Narovi, akril, 65×44, 1975.
13. Pejzaž, akril, 77×66, 1975.
14. Ljubičasto cveće, ulje, 100×81, 1975.
15. Mrtva priroda I, ulje, 35×25, 1974.
16. Mrtva priroda II, ulje, 35×25, 1974.
17. Enterijer, ulje, 46×38, 1973.
18. Gradski predeo, ulje, 125×90, 1973.
19. Mrtva priroda sa zelenom pozadinom, ulje, 65×54, 1974.
20. Cveće, ulje, 100×81, 1974.

